

ΜΠΙΕΝΑΛΕ

Ψάχνουν

... ΚΟΙΝΟ

Λίγες ημέρες πριν πέσει η αυλαία, πολλοί αναρωτιούνται, αν η Biennale έχει λόγο ύπαρξης στη Θεσσαλονίκη. Η διευθύντρια του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Μ.Τσαντσάνογλου δίνει τις απαντήσεις.

Σελ. 23

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΜΑΡΙΑ ΤΣΑΝΤΣΑΝΟΓΛΟΥ ΜΙΛΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΦΙΤΣΑ

Η Μπιεννάλε ψάχνει το κοινό της...

φέρει στην «Karfitsa» η κ. Τσαντσάνογλου.

«Η Biennale αναδεικνύει την πόλη ως κέντρο σύγχρονης τέχνης»

Η ανάγκη της αυτονομίας της από το Μουσείο κρίνεται πολύ σημαντική από τη διευθύντρια, η οποία τονίζει μεταξύ άλλων: «Δε θέλουμε να ταυτιστεί η Biennale με τις δραστηριότητες του μουσείου, οι οποίες είναι πολλές και πλούσιες. Θέλουμε όμως να δώσουμε στη Θεσσαλονίκη το χαρακτηριστικό της πόλης του σύγχρονου πολιτισμού». Άλλωστε, όπως η ίδια επισημαίνει η πόλη έχει αξιόλογες υποδομές σε θέματα σύγχρονου πολιτισμού, όπως είναι το Κέντρο και τα δύο μουσεία σύγχρονης τέχνης, το Μουσείο Κινηματογράφου κι αυτό της Φωτογραφίας, το Τελλόγλειο Ίδρυμα, αλλά και το Διεθνές Φεστιβάλ Βιβλίου. «Η Θεσσαλονίκη για παράδειγμα δε θα μπορούσε ποτέ να συναγωνιστεί την Αθήνα σε θέματα αρχαιοτήτων. Η Ακρόπολη είναι μία και ο

Παρθενώνας μοναδικός. Μπορεί, όμως να αναδειχθεί ως πόλη του σύγχρονου πολιτισμού, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό», αναφέρει η κ. Τσαντσάνογλου.

Αυξημένη επισκεψιμότητα

Από τις 24 Μαΐου που ήταν η πρώτη επίσημη ημέρα της φετινής διοργάνωσης μέχρι και τις 31 Ιουλίου, όταν δόθηκαν τα πρώτα στοιχεία για την επισκεψιμότητα της Biennale το αποτέλεσμα θεωρήθηκε τουλάχιστον θετικό. «Φέτος, η Biennale ήταν πολύ βελτιωμένη σε σχέση με την προπεριανή. Δε σημαίνει πως είχαμε δουλέψει λιγότερο, αλλά αποδίδει για η εμπειρία που αποκτήσαμε από την πρώτη διοργάνωση», εξηγεί η διευθύντρια. Η διάρθρωση της έκθεσης σε ολόκληρη την πόλη έδωσε άλλη ώθηση για την επιτυχία. «Το κεντρικό πρόγραμμα ήταν διάσπαρτο, όχι μόνο σε εκθεσιακούς χώρους, αλλά και σε άλλες περιοχές περιπάτου, χωρίς όμως να αποσπάται η ενόπτιση του προγράμ-

ματος». Το ίδιο συνέβη και με το παράλληλο πρόγραμμα, από το οποίο το Φεστιβάλ Performance, που διήρκεσε δέκα ημέρες στην αίθουσα του Λιμανίου συγκέντρωσε μεγάλο ενδιαφέρον. «Υπήρξαν πολλοί άνθρωποι που δεν ήρθαν για να το παρακολουθήσουν, αλλά το είδαν μπροστά τους και αντέδρασαν πολύ θετικά» αναφέρει η κ. Τσαντσάνογλου.

3η Biennale με τη συνεργασία περισσότερων φορέων

Ανάμεσα στις προτάσεις της κ. Τσαντσάνογλου για τη διάδοση και την παγίωση του θεσμού είναι η ανάπτυξη των εκθέσεων και των εκδηλώσεων και σε άλλους χώρους της πόλης, ώστε η Biennale να έρθει στους Θεσσαλονικείς κι όχι μόνο το αντίστροφο. «Θα μπορούσαμε να παγιώσουμε το θεσμό, με τη συνεργασία πολλών φορέων, όχι μόνο του υπουργείου Πολιτισμού, αλλά και του υπουργείου Τουρισμού, Παιδείας και του ΥΜΑΘ, βέβαια», προσθέτει η κ. Τσαντσάνογλου, αισιοδοξώντας ότι με τον τρόπο αυτό, ακόμη περισσότερα Θεσσαλονικείς θα αγκαλιάσουν τη Biennale.

Για δεύτερη χρονιά, η Θεσσαλονίκη για τέσσερις περίπου μήνες, αποτέλεσε σημείο ανάπτυξης του σύγχρονου πολιτισμού, μέσα από τη διοργάνωση της Biennale Σύγχρονης Τέχνης, ακολουθώντας ή τουλάχιστον προσπαθώντας να ακολουθήσει τις αντίστοιχες διοργανώσεις του εξωτερικού.

Της ΜΑΓΔΑΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Λίγες ημέρες πριν πέσει η αυλαία της 2ης Biennale δημιουργήθηκε το ερώτημα αν η Biennale έχει λόγο ύπαρξης στη Θεσσαλονίκη και αν οι Θεσσαλονικείς είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό που αποκαλούμε σύγχρονη τέχνη. Η «Karfitsa» μίλησε με τη διευθύντρια του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και της Biennale, κ. Μαρία Τσαντσάνογλου, κάνοντας παράλληλα έναν απολογισμό για τη φετινή διοργάνωση.

Η διαμόρφωση της ταυτότητας της Biennale βασίστηκε στο γεγονός ότι η Θεσσαλονίκη θεωρείται

ως μία πόλη ανάπτυξης της σύγχρονης τέχνης και μάλιστα απελευθερωμένη από άλλες ιδέες, και κυρίως ιδιώτες που επενδύουν στην τέχνη, κάτι που συμβαίνει με τις αντίστοιχες διοργανώσεις του εξωτερικού.

Ωστόσο, η συνεργασία με άλλους πολιτιστικούς φορείς θεωρείται αναγκαία για να καταστεί η Biennale ένας από τους πιο ισχυρούς και αυτόνομους θεσμούς στα πολιτιστικά δρώμενα της πόλης. «Νομίζω πως η συνεργασία μας με άλλους φορείς δείχνει ότι η Biennale δεν αντιμετωπίζεται πια ως Biennale του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, αλλά ως η Biennale της Θεσσαλονίκης», ανα-

